

ikke, at man fra Befolkningens Side skal befrygte, at de af denne Grund ville gjøre Søndagen til en ren Hverdag, og dertil kommer jo, at Størstedelen af disse Arbejder foregaa saa langt borte fra Kirken og det Sted, Gudstjenesten holdes, at man ikke tør forudsætte, at der skal ske nogen Forstyrrelse. Diemedet med Loven er jo ikke at tvinge Folk til Lediggang for derved at tvinge dem ind i Kirken, Diemedet er jo blot at bevare den Stilhed og Ro, som Helligdagen fordrer, og jeg tror nok, at man kan slaa sig til Taals med Bestemmelsen, saaledes som den staar.

Til det brendende Spørgsmaal i Lovforslagets § 7 er af Mindretallet stillet Forslag om paamy at optage Regjeringsforslaget. Seg maa atter dertil sige, at jeg godt kan gaa ind paa de Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Peterfen), som førte Ordet for Mindretallet, men jeg siger atter her, at ønsker man, at Loven skal komme ud, vil jeg bede Thinget om at stemme for Flertallets Forslag, det forekommer mig, at det uden at gaa Helligdagens Fred for nær er saaledes, at det nødvendigtvis maa kunne accepteres et andet Sted.

Schlegel: Ja, jeg skal begynde med at indrømme, at § 7 i den Skikkelse, hvori den foreligger i det Lovforslag, som vi i Dieblirket behandle, kan give Anledning til forskjellige Ulemper. Det er jo allerede blevet fremhævet ved første Behandling, at Intet efter denne Rebaktion er til Ginder for, at der bliver afholdt offentlige Forsamlinger paa Gader og Torve, hvilket naturligvis vil være en Uorden; men det vilde jo i og for sig ikke have været vanskeligt, at komme med et Forslag til Forandring i Paragrafen, som vilde have afhjulpet det, saa at Paragrafen var kommen til at lyde paa, at disse Forsamlinger ikke blot skal holdes i en passende Afstand fra Kirken — man kunde jo endogaa, naar man ønskede at undgaa al Vilkaarlighed, sætte en bestemt Afstand — men ligeledes, at de ikke maatte holdes paa saadanne Steder, hvor den Fred, som bør herke paa Helligdage, kunde siges at blive forstyrret, og man kunde endogaa særlig nævne Gader og Torve. Grunden til, at jeg har en lidt anden Anskuelse i denne Retning end den, der er kommen til Orde i de foregaaende Foredrag, navnlig af det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Peterfen), er, at jeg ser paa disse offentlige Forsamlinger maasse med noget andre Dine end han. Seg har den Mening, at offentlige Forsamlinger og Folkefester kunne have en

overordentlig dannende og forbedrende Indflydelse paa Folket, naar de ere, som de skulle være. Man vil svare mig, at det ere de maasse desværre ikke altid; men det vil maasse ikke være umuligt, endstjændt jeg vil indrømme, at det er vanskeligt, at give Love, som forhindre, at der holdes Forsamlinger, som gaa i Diemed og Retninger, som man ikke bør arbejde i. Mig forekommer det i hvert Fald, at den Sort hindrende Bestemmelser høve ikke hjemme i en Lov om Fred paa Helligdagene, og at vi ved at behandle den bør gaa ud fra, at det, der tales om, er Ting, som ere, som de skulle være, at de Forsamlinger, og jeg vil tilføje Folkefester, som der tales om, ikke afholdes paa saadan Maade, at det kan siges at være en Misbrug af den Ret, man har i saa Henseende. Naar vi se hen til andre Lande, som vi maasse kunne stille os lidt ved Siden af, se vi, at Folkefester kunne høve et overordentlig smukt Udseende, og da der nu ifølge vor Grundlov tilkommer Befolkningen, eller i alt Fald Folket i Almindelighed, Ret til at tale med om vore offentlige Anliggender, tror jeg heller ikke, det kan siges at være urigtigt, at de forsamles for i den Henseende at oplyses, selv om man vil sige, at denne Oplysning ikke altid er, som den skal være. Seg ser derfor paa disse Forsamlinger med gunstigere Dine end maasse mange Andre. Seg tror, at det særlig maa siges at ville være uheldigt, naar man forbyder disse Forsamlinger paa Helligdagene, fordi vi jo vide, at en stor Del af de Folk, som netop komme tilstede ved slige Forsamlinger og Folkefester, kun kunne møde om Helligdagen, og det bliver altsaa tilvæls et Forbud mod at møde, naar vi forhindre saadanne Møder om Helligdagene. Nu foreligger der vel fra Udvalgets Flertal et Forslag, som er lidt mere imødekommende end det, der er stillet af Udvalgets Mindretal, men jeg kan alligevel ikke sige, at det fuldt tilfredsstillende mig; thi jeg tror, at uagtet der vel kan være Forsamlinger, som have en saa kort Varighed, at det kan være tilstrækkeligt, at de afholdes efter Gudstjenesten, maa den Sort Forsamlinger, jeg særlig kunde ønske at faae udviklet, holdes i længere Tid, for at de kunne faae den rette Karakter, ligesom det ogsaa er sikkert, at de, der skulle møde ved disse Forsamlinger, kunne have en temmelig lang Bet, saa at det er nødvendigt, at der begyndes lidt tidligere, naar Forsamlingerne skulle have nogen virkelig Betydning. Det kunde være, at de Forsamlinger, som omhandles i § 5, jeg sigter nærmest til Skytteøvelser, afgive et ret heldigt Grundlag for Udvalkens